

Entrevistadora: A veure... el projecte ja més o menys te l'han explicat. Primerament, una mica, explicar tu la... ai, aquest no és el guió. He agafat això i no ho és.

E: Per què vas començar a ser docent? Quines van ser les motivacions per dedicar-te a la docència?

Professora: Quan estudiava, jo em pensava que m'agradaria donar classes. Suposo que hi ha un punt d'això que en diuen vocació. I a mi, m'agradava explicar als companys i... et sembla que ho pots fer bé. Després et dones compte que és molt més difícil del que et semblava quan ho veies de fora. Però el que em va decidir fer-ho, de seguida, és a dir, jo vaig començar aviat a fer de profe, va ser el fet que em vaig quedar embarassada. Esperava un fill i vaig pensar que els horaris de la Universitat serien més amb el que a mi m'interessava pel meu fill. Si no, m'hauria esperat més anys a enviar la sol·licitud i presentar-me.

E: Quan vas acabar d'estudiar, vas començar a treballar a la Universitat?

P: No, no. Vaig començar a treballar a un hospital, a una mútua, després a un altre hospital... a privats. Vaig treballar moltíssim. I llavors em vaig decidir a entrar a la Universitat quan em vaig quedar embarassada. Vaig estar potser 5 anys treballant.

E: Quants anys fa que estàs a la Universitat?

P: En aquesta d'aquí, farà 11 anys.

E: Abans havies estat...

P: A Toledo.

E: A la Universitat de Toledo. Llavors, en total, quanta experiència tens en docència?

P: Doncs, a Toledo vaig estar 2 anys només.

E: Quan tu vas entrar, penses que hi va haver alguna cosa que et va motivar

especialment a dedicar-te a la docència? Vull dir... o algun professor, o alguna assignatura, algun antecedent...

P: Abans, quan jo era alumna?

E: Sí.

P: Sí, suposo que sí. Suposo que quan ets alumna hi ha professors que et motiven molt i que dius: "m'agradaria estar allà al davant com està ell", no? Potser sí.

E: Hi havia algun professor, en concret, a la docència, que et deia...

P: Sí, els professors de Fisioteràpia m'agradaven molt. Però també m'agradava molt Fisiologia. Alguns professors de Fisioteràpia no m'agradaven gens com ho feien.

E: En quina categoria estàs aquí?

P: Estic com a titular d'escola, a temps complet.

E: Titular d'escola. A veure, quan et poses a preparar, pensant ja el que és l'assignatura, la planificació, abans de posar-te... com penses muntar l'assignatura, com treus els continguts, com els selecciones...

P: Jo ho faig a partir dels objectius. I a partir de les competències.

E: I els objectius, d'on els treus?

P: No, a veure, és que mira... A veure, quan jo vaig ser estudiant estava molt mal muntada Fisioteràpia. Era el segon any. Ho van fer d'una manera totalment improvisada. Vaig estar en una època en què, diríem, hi va haver molt merder. Llavors, entre els professors de Fisioteràpia, els fisioterapeutes i nosaltres hi havia una mica de pique. Total: que els de Fisioteràpia ens feien exàmens pels que ens havien preparat els altres. Imagina't. Llavors, jo era molt bona estudiant, treia molt bones notes, i un dia em van fer un examen que era un cas clínic sobre un pacient. Me'n recordo perfectament... jo aquell home gairebé

que el mato... És a dir, el vaig fer fatal. I després vaig pensar: “què estic aprenent si, realment, no sé fer un cas clínic?”. Aquesta experiència tan negativa m’ha fet pensar que sempre hauríem de preparar l’alumne per tractar els pacients. És a dir, que això és un acompetència, no? Vull dir, del fet de tractar un pacient surten competències. Llavors, de veritat, sembla que m’estigui tirant floretes però és que és així. Aquesta experiència em va marcar moltíssim. Llavors, des de sempre, hem fet casos clínics. I des de sempre em fet pràctiques. I des de sempre hem fet coses que, a mi, em sembla que, ara veient tal com van les coses, estan bastant bé, no?, m’explico?

E: Llavors, el primer que fas és marcar-te les competències i els objectius, i a partir d’aquí dones contingut.

P: El que passa és que a veure... llavors, quan t’ho prepares et trobes que hi ha molt de material, de coses que no són de Fisioteràpia, d’informació que no et porten cap a això i, llavors, quan muntas la classe sí que moltes vegades, jo trobo que, antigament, posaven molta informació que no era rellevant. Perquè la informació que et trobes tu no és rellevant. A Fisioteràpia, saps?

E: Llavors, aquesta selecció, com...

P: Doncs ara em dono compte que abans feia moltíssims errors i que en dec fer molts que ara no veig, però veuré d’aquí uns anys.

E: A l’hora de muntar el programa, quan tu dius, doncs bé, aquest programa serà amb aquests objectius i amb aquests continguts, mires d’altres llocs o ho comentes amb els companys? O... com dissenyes el que és el programa?

P: El programa que porto aquí ja el portava dissenyat de Toledo. El que passa és que des de Toledo he anat fent moltes modificacions.

E: I com es va muntar aquest programa?

P: Suposo que vam mirar d’altres llocs...

E: Que fa molts anys?

P: Jo porto un programa aquí a Reus, que ja utilitzava a Toledo, i que... aquest programa que tu em preguntes d’on el vaig treure... doncs, d’una reflexió.

Estava amb un company meu i també havíem viscut la mateixa experiència, érem companys també d'estudis. I vam estar pensant com ho volíem muntar. I sí que vam mirar d'altres llocs. Va ser, a partir de pensar-s'ho i sí que vam mirar d'altres programes. No recordo quins programes vam mirar.

E: Quines assignatures són les que fas?

P: De la qual jo sóc responsable és Fisioteràpia II, que és la Fisioteràpia que va cap a la Trauma, cap a Ortopèdia. Aquesta és també la que donava a Toledo.

E: Molt bé. Un cop que ja tens això planificat, el que són els continguts, les activitats o les pràctiques, o tot això... com ho planifiques? Com et fas la composició d'allò per dir: "doncs bé, aquest curs farem aquestes pràctiques"? O es repeteixen?

P: Sí, es van repetint, però es van canviant.

E: Què és el que tens en compte a l'hora de muntar les pràctiques?

P: A veure, també, és que hi hagut una evolució pel que fa a l'alumne que estem formant. Quan estàvem a Toledo, els alumnes solament podien treballar en hospitals. El que passa és que, després et dones compte que potser muntar una formació molt irreal, perquè l'alumne ja no treballa als hospitals; l'alumne ha de treballar a la pràctica particular. I, llavors, intentes muntar pràctiques que els serveixi més per la pràctica d'aquest tipus, la pràctica particular. I també, en aquest temps, tinc algun pacient, que m'ha fet veure quines coses són més o menys irrellevants. Jo, em penso que això que els professors titulars no puguem tenir assistència, no sé si és bo per l'alumne. A mi, m'ha anat molt bé tenir-ne. Porto potser 5 anys tenint algun pacient per la tarda. Comences amb els familiars i després... Això m'ha anat molt bé.

E: Clar, si no queda totalment despenjat. Un cop ja està tot planificat, et poses a l'aula... què fas?

P: Ja... és que té molt a veure el que fem abans amb el que fem a l'aula. Perquè enguany, per exemple, classes magistrals ja no en fem gairebé. Les classes que fem... als alumnes, jo no sé si està bé o malament, els hi

preparem un dossier. Això us ho devia ensenyar el Salva...

E: No. No ens va ensenyar material.

P: A veure (va buscant). Això són anys! Per exemple: això són els temes 7 a 12. Llavors, l'alumne aquí, té activitats de comprensió, els hi donem material perquè llegeixin, referències externes perquè vagin a llegir-ho a altres llocs i activitats que l'alumne ha de fer abans d'anar a classe.

E: Aquest material l'elaboreu vosaltres?

P: Sí.

E: Quan dic vosaltres...?

P: Som un grup de professors: hi ha el Salva, hi ha dues professores més que són només d'aquí de la Facultat i dues més que són clíniques.

E: Col·laboreu conjuntament?

P: Home... conjuntament... Cada un fa el seu tema. Conjuntament, n'hauríem de fer més, però costa molt treballar. Sí que ens unirem l'una a l'altra per... Jo com a coordinadora dic: "em penso que no sé què"... Però el treball en conjunt és molt complicat.

E: A l'hora de dissenyar la pràctica i a l'hora de fer, fins i tot, el seguiment dels alumnes, si és que en feu, tampoc no treballeu conjuntament?

P: Sí, clar, ho intentem. El que passa és que sempre et penses: "això ho hauríem de fer millor". Sí, sí. Fem molts exàmens, els consensem, fem reunions. El fet que estiguis tu implica que tothom s'ho plantegi. El que passa és que sóc conscient que no tothom es llegeix el de tothom. Jo sí que m'ho llegeixo, i tant, perquè sóc la coordinadora i he de dir si hi ha alguna cosa que se surt de la línia. I això és la guia de pràctiques que, Déu n'hi dó, la feina que hi ha aquí, eh? Per nosaltres és molt important la formació pràctica. Cada pràctica està escrita. L'alumne la ve a fer, però la té escrita perquè després la pugui repetir i la pugui preparar.

E: El sistema d'avaluació, com el feu?

P: El sistema d'avaluació... Clar, intentem avaluar segons el que fem. Llavors, al primer quadrimestre, l'examen és sobre activitats. És a dir, l'alumne té 5 preguntes que són 5 activitats.

E: Són individuals?

P: Sí, l'avaluació és clàssica. L'alumne ve a l'examen. L'examen és una sorpresa. Llavors, fa les activitats. El que passa és que algunes es repeteixen de les que s'han fet a classe. És a dir, l'alumne que realment fa això, ve a l'examen molt ben preparat. No cal que empolli abans de l'examen, no cal que s'ho prepari... Pot anar, havent fet les activitats cada dia, pot anar a l'examen.

E: Les activitats que es fan a classe, són, normalment, individuals o són en grup?

P: Són individuals però les podem fer en grup. Fem algunes coses en grup. I, per exemple, algun dia vaig a classe i dic: "bé, això ho feu en grup". És a dir, hi ha algunes coses que les tens preparades des de l'inici de curs i d'altres que pots anar fent en aquest moment. Les pràctiques també es treballen bastant en grup.

E: Amb el grup classe o en petits grups?

P: Amb el grup classe i en petits grups. Ara, per exemple, estic fent unes pràctiques, en aquesta època. Són pràctiques de propiocepció. Una part de la Fisioteràpia, sentiment corporal, diríem, una cosa així. Llavors, jo els hi dono, els faig una demostració, però els hi dic: "ara inventeu-vos altres exercicis". Llavors, dins la pràctica treballen en petits grups.

E: Aneu combinant el que és gran grup amb el petit. I tot això a banda, per fer l'avaluació, es fa l'examen típic, però amb el que es fa a classe hi ha algun tipus de relació.

P: Això és el que es fa al primer quadrimestre. Aquest és alliberatori i, a més a més, l'alumne que ha anat fent les activitats o que té positius, que diem nosaltres, de les pràctiques, doncs aquest alumne té més facilitat per

alliberar. És a dir, amb un 6,5 ja podria alliberar.

E: Per tant, les pràctiques que es van fent a classe, van sent avaluades.

P: Sí. I al final de curs tenim un altre examen d'aquest, amb casos clínics, amb activitats també que l'alumne ha alliberat i hi ha un examen pràctic en què l'alumne ha de demostrar que sap fer les habilitats que hem anat practicant durant tot l'any.

E: A veure, quan feu l'avaluació, l'alumne aquest té diferents professors. L'avaluació és particular de cada assignatura?, o hi ha una mena de coordinació, de parlar amb els altres professors que fan assignatures similars? Hi ha junta d'avaluació, allò que fan a l'Institut?

P: No.

E: Cadascú posa la seva assignatura i és independent de l'altra.

P: Nosaltres, el grupet que som, el grupet que t'he explicat abans... que t'he explicat només un part del grup, perquè l'altre grup són els professors de pràctiques. Els alumnes també van a pràctiques als hospitals. Nosaltres hem intentat que hi hagi una certa coordinació entre les pràctiques hospitalàries i les que fem aquí. Si vols t'explico com es fa aquesta coordinació. Això també és una cosa que hem anat veient amb el temps. A veure, l'alumne veu uns continguts durant un curs, veu unes pràctiques i fa unes pràctiques hospitalàries. Però, per exemple, el peu, el veuen a final de curs i, llavors l'alumne no podia practicar mai el peu, perquè ja anava a pràctiques, llavors. Llavors, vam dir: "això no pot ser". I vam fer una espècie d'enllaç entre això, la guia de les pràctiques de les habilitats que ha d'aprendre aquí, i el que ha de fer als centres. Llavors, l'alumne té com un full d'exploració que l'envia aquí. Per exemple, dius... un pacient amb el peu que li fa mal. Llavors, l'alumne diu: "t'hauria d'explorar això, això i això". Llavors, diu: "està a les pàgines tal tal i tal". Llavors, l'alumne ve aquí i diu: "ah, jo hauria de fer això... ho sé fer o no ho sé fer... si no ho sé fer ho pregunto a algú que m'ho ensenyi a fer". I al començament de curs, abans d'anar a pràctiques clíniques, té una setmana de formació en exploració, que és, una mica, una passada ràpida per tot això. És que és molt complicat.

E: Després de tot això, que realment és molt complicat...

P: Llavors, espera... Allò que t'estava explicant. La reunió amb aquests altres professors. Llavors, també mirem les avaluacions. I aquí també veus que hi ha uns que avaluen més alt, altres que avaluen més baix... i que hi ha una feinada... Hi ha diferents professors de la mateixa assignatura. Tots els que d'alguna manera, la seva nota repercuteix en l'avaluació de Fisioteràpia II.

E: Quan tu et plantejes, mires enrere i veus això, què és el que t'agrada més de la docència?, i què és el que t'agrada menys de la docència, en general?

P: A mi, m'agrada molt la pràctica. Ara, després d'haver tingut els meus pacients, i després de preparar-me molt en un segment de la Fisioteràpia... és que la Fisioteràpia és molt gran i si vols abastar-ho tot ho passes fatal. Hi ha coses que no estan fonamentades, i anar a classe, sense poder fer aquestes coses meravelloses de Fisiologia que deies: "això és per això, per això i per això", a Fisioteràpia hi ha moltes coses que no sabem perquè són. Ara que tinc com un segment que treballa amb els meus pacients, puc estudiar una miqueta de recerca. Llavors quan dono docència amb aquest bagatge, em sento molt més a gust. I a més a més, veig que això sí serveix molt als alumnes. M'ho crec molt.

E: Quina diferència hi ha de quan vas començar a Toledo? El primer dia que vas anar a classe... quines eren les teves preocupacions quan vas començar?

P: A veure, per la preocupació aquesta... Jo sé que no tinc una habilitat verbal extraordinària i hi ha dies que estic bé i, doncs, m'agrada com dono les classes. I hi ha dies que estic fatal i realment no dic el que vull dir. Jo sé que la meva expressió oral s'hauria de millorar moltíssim. I això ha estat sempre la meva... I a Toledo m'ho vaig passar molt malament amb això.

E: Què és el que et va ajudar? Perquè suposo que aquest no és el problema principal...

P: El que em va ajudar molt és pensar que no era tan important com ho feia jo, sinó que ells aprenien, saps? I que a vegades, per exemple, estaven a

classe distrets. Si jo començava la classe i me l'havia preparat molt bé, les diapositives i tal, i els alumnes començaven a parlar, jo em desmuntava perquè em pensava que tot passava per mi i vaig entendre que no... que l'alumne potser estava distret perquè li havia passat... És a dir, era independent de mi, que no tot era jo. Una mica, com alliberant-me d'aquest pes... que jo em sentia tan responsable de la docència i que tot els hi havia d'ensenyar jo, i que tot passava per mi. Doncs, igual estan distrets per un altre motiu. I l'important d'aquesta classe és, potser, que aprenen això, això i això, no? No és tan important que tu ho facis bé, que no t'equivoquis, que les diapositives... És més important que aprenguin això, això i això. I llavors vaig relaxar-me una mica. Abans ho passava molt malament.

E: En aquest procés de reflexió, et van ajudar factors externs? Vull dir, la pròpia dinàmica de la Universitat, els propis companys... o no? O va ser realment un procés de reflexió personal?

P: De reflexió personal, la veritat. No veig que m'hagin ajudat.

E: No?

P: No. Potser sí, eh? Perquè ara quan parlo dic, sembla que m'ho hagia après... Estic dient competències, estic dient no sé què... Bé, jo no estic massa contenta de com funciona aquí el tema. De veritat que no. Jo penso que tot aquest procés servirà per seguir fent el mateix, sense que canviï res. Jo estic segura. No estic gens contenta d'aquest procés.

E: Aquí, ja estem lligant, amb l'altre tema que és: com veus que la Universitat, la URV en concret, veu Fisioteràpia, la titulació de Fisioteràpia? Què penses? Està mimada o està deixada estar?

P: Jo penso que som la cosa més desaproveitada de la Universitat perquè nosaltres, ja per essència, som bons docents, en el sentit, que... a veure, jo crec que els altres, com jo, no som tan bons docents, no som els fisioterapeutes més brillants de tota Catalunya. A Catalunya hi ha uns fisioterapeutes super brillants. Però realment, potser, per aquestes mancances, des del començament que hem fet coses que estan molt bé per l'alumne.

Vull dir, el nostre alumnat surt molt ben preparat. Perquè són alumnes amb una bona nota d'entrada. Nosaltres som un ensenyament amb coses molt positives i, en canvi, no se'ns aprofita, penso.

E: Com lligues la docència, que està clar que funciona bé, amb la investigació?

P: Aquest és un altre problema. Jo t'ho dic... jo ara estic donant algunes classes en què he pogut fer una miqueta de recerca d'això que estic fent i poder fer una clínica, però no una clínica com fan als hospitals, que en una hora han de fer deu pacients. Jo m'estic una hora i mitja amb cada pacient. O una hora. I això pels alumnes són casos clínics que cada un es pot treure... faig vídeos dels pacients de casa.

E: Quan parles d'aquesta recerca, serien els casos clínics que portes.

P: Alguna cosa aprofita...

E: Algun projecte d'investigació o així, esteu fent?

P: Estem fent sobre fibromiàlgia... que realment no se semblen amb *dolor neofacial* però realment té alguna connexió. *Dolor neofacial* és això que t'estic explicant que he pogut aprofundir, he pogut fer la docència, la recerca i l'assistència.

E: Perquè... tu ets Doctora, no?

P: No, jo ara estic fent el doctorat a Pedagogia.

E: Ah, l'estàs fent a Pedagogia? A on?

P: Al laboratori. Estic amb la Doctora Mercè.

E: Aquí? Amb la de Noves Tecnologies?

P: Sí.

E: Perquè clar, aquí sí que hauràs de fer la tesi doctoral, i hauràs de plantejar el que és tota la recerca. Veus que es combina bé el treball de recerca amb el treball de docència? Perquè això és també una discussió que hi ha sobre la taula ara... de com combinar la recerca i la docència tal i com està muntada la Universitat.

P: A veure, abans m'has preguntat per Fisioteràpia. Suposo que nosaltres som una miqueta especials, perquè jo, per exemple, he de donar 36 hores. És una animalada. A banda, jo vaig entrar aquí com a sola, diríem, és a dir, no hi havia cap persona que estava aquí. Tot el temps era jo. Imagina't com pots començar a fer recerca en aquestes condicions. Després, entre el Salva, la Iris, la Sònia... som quatre ara. I ara podem fer alguna cosa. Però jo crec que també està molt bé, quan entres a fer recerca i hi ha algú que t'ensenya a fer recerca. He estat, una miqueta, als laboratoris de companys d'aquí la Universitat i et dones compte que hi ha moltes coses que aprens a fer, que les aprens a fer fent-les. És a dir, que no pots... Jo he fet tres cursos d'investigació, però no serveix de res. És fent-ho. Si entres en un laboratori que ja rutlla, ho aprens a fer, tens temps per fer-ho, després agafes gent i tu també intentes tenir una mica... però començar de zero, sense tenir a ningú que t'ensenyi, és molt complicat. Nosaltres hem començat a fer això de la fibromiàlgia que ha estat matador. Totalment matador.

E: Suposo que també serà el fet de ser tots titulars d'escola, que en principi no sou doctors, que veniu d'una Diplomatura.

P: És molt complicat. I t'equivoques i fas una gran feinada fent un projecte que després ningú t'avalua, i no tens diners i perds el cul. És frustrant perquè passes molt de temps fent coses que no serveixen per res.

E: Tornant a la docència, què penses tu que serien, per fer un retrat ben bonic del professor ideal, les característiques, fins i tot, personals, i professionals que comporta ser un bon docent?

P: Hi ha una cosa que és la cosa del poder, diríem, no? Jo penso que aquí a la Universitat hi ha, una miqueta, una estructura de poder. I aquesta estructura de poder també la marquem a l'alumne.

E: La qüestió jeràrquica.

P: Sí, sí. Això t'estic dient. I que sí... el professor té el seu lloc i l'alumne té el seu lloc. Però que jo, quan tenia gestió i... d'alguna manera vas, una miqueta, a demostrar alguna cosa. Jo estava pitjor i penso que ensenyava pitjor. És a

dir, jo em penso que quan trenques aquesta jerarquia amb l'alumne, jo crec que és millor, pots ser més bon docent. T'ha d'agradar el que fas i has de saber bé allò que expliques. I el truco que t'he explicat abans, de creure't que no ets tan important com ens havien explicat o com a tu et semblava.

E: Infal·lible, no?

P: Sí, sí, tot passava per tu, no? Un pes... i a més a més havies de ser d'una manera. Vull dir... el professor no només havia de ser bon docent també havia de ser una sèrie de coses, demostrar una sèrie de coses. Però jo sóc com sóc, tu...

E: Això penses que pot facilitar el que és la relació amb els alumnes i, per tant, el seu aprenentatge?

P: Sí, penso que sí. De fet, també hi ha l'altre professor, que és un professor que té un carisma... Però això són coses amb què neixes, no? I aquest també és molt bo, que parla molt bé, les classes són... disfrutes, no? Aquest també és molt bon docent. Però jo crec que s'hi neix així.

E: Vols dir que l'altra manera es pot aprendre?

P: Jo penso que sí, que es pot aprendre.

E: Com? Quins mecanismes afavoreixen aquest aprenentatge?

P: Una cosa... jo he estat alumna durant aquest temps. I aquests últims anys, quan vaig deixar la gestió, vaig començar a fer la Llicenciatura i m'ha servit molt per aprendre.

E: La Llicenciatura de...?

P: De ¿?. Ho he fet per la UOC. El paper d'alumna, d'alguna manera, això és una miqueta... per "pillar" el model de la UOC. I el paper d'alumna m'ha servit molt per aprendre com a professora.

E: Veure les dues...

P: I com més... jo em pensava... és que jo m'estic sincerant moltíssim, jo em

pensava que a Pedagogia se saben moltes coses, no? I que estudiant Pedagogia... Jo sempre demanava un pedagog aquí perquè puguéssim dir-li: què et sembla aquest examen?, etc. I ara, estudiant Pedagogia, penso que tampoc se sap tant. És a dir que...

E: En el teu cas és diferent, però bé...

P: He intentat llegir molt, perquè jo en tenia moltíssimes ganes i dius, sí que es pot llegir. Però dic: sabem això... a veure... en Pedagogia sabem que aquest mètode és millor que l'altre? Ho sabem?

E: Tot depèn...

P: Tot depèn. Jo cansada de la Fisioteràpia que també és "tot depèn".

E: El que estem farts de dir a Pedagogia és que moltes vegades, el que ens demanen, són receptes màgiques. I receptes màgiques no n'hi ha. Tot depèn. Tot depèn del context...

P: Jo, si potser no hagués començat ara amb Pedagogia, doncs continuaria estudiant... Jo penso que per ser professor hauries de fer formació.

E: Tu, això, ho veuries necessari?

P: Sí, el que passa que ara que ho he fet, dius, potser no cal!

E: El que passa és que tu ho fas amb molts anys d'experiència a sobre, no?

P: Sí, també és el que dius tu, que no hi ha recptes...

E: No sé si se m'oblida alguna cosa... A veure, si em dóna alguna pista això... Bé, si de cas, quan miri el guió... perquè clar, al guió hi ha informació de tot per després poder contrastar. Si hi hagués alguna cosa que m'he deixat, perquè ho he fet bastant de memòria, doncs ja t'ho enviaria per mail.

P: Llavors jo et contestaré.

E: T'esplaies...

P: Escriure se'm dóna millor que parlar!

E: Doncs perfecte!

P: Això no és tot el material. Encara n'hi ha més.

E: Per una assignatura anual?

P: Sí, hi ha molt més.

E: Déu, n'hi dó! T'anava a dir... no sé si estaran contents, però sí que ho estan!

P: Bé, i després això que et dic, que fem vídeos de pacients, fem una feinada!

E: Per tant, no és només aquest material, sinó que també feu l'anàlisi de vídeos en les pràctiques?

P: Casos clínics... presenta-los en vídeo...

E: Llavors el que feu són gravacions de casos reals i després analitzar-los?

P: Sí, sí, jo em penso que és bo. Ja ho veurem amb el doctorat, a veure què surt amb la tesi.

E: És el primer any o el segon?

P: L'any passat vaig fer els cursos. Enguany faré el projecte.

E: Doncs, molt bé. Ho deixem aquí. Si hi hagués alguna cosa més t'ho envio...